

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/61/2016
Identifikačné číslo spisu: 8708211970
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Anna Marková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8708211970.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu POPYRUS POPRAD, s. r. o., Poprad, Partizánska 3916, IČO: 31 678 238, zastúpeného advokátom JUDr. Milanom Vózárom, AK v Liptovskom Mikuláši, M. M. Hodžu 3, proti žalovanému J.K.PLUS, spol. s r. o., Poprad, Partizánska 3800, IČO: 31 658 563, zastúpenému advokátkou JUDr. Janou Murárovou, AK Poprad, ul. 1. mája 220/19, o zaplatenie 5 806,81 eur s prísl., vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 16Cb/240/2008, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 29. júna 2016, č. k. 3Cob/65/2015-210, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu o d m i e t a .
- II. Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd v Poprade rozsudkom z 12. decembra 2012, č. k. 16Cb/240/2008-112 vyhovel žalobe a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 5 806,81 eur istiny so 14% úrokom zo sumy 276,36 eur od 16. 02. 2007 do 31. 12. 2008, s 12,5% úrokom zo sumy 276,36 eur od 01. 01. 2009 do 30. 06. 2009, s 11% úrokom zo sumy 276,36 eur od 01. 07. 2009 do 30. 06. 2011, s 11,25% úrokom zo sumy 276,36 eur od 01. 06. 2011 do 31. 12. 2011, s 11% úrokom zo sumy 276,36 eur od 01. 01. 2012 do 30. 06. 2012, so 14% úrokom zo sumy 5 530,45 eur od 28. 07. 2007 do 31. 12. 2008, s 12,5% úrokom zo sumy 5 530,45 eur od 01. 01. 2009 do 30. 06. 2009, s 11% úrokom zo sumy 5 530,45 eur od 01. 07. 2009 do 30. 06. 2009, s 11,25% úrokom zo sumy 5 530,45 eur od 01. 07. 2011 do 31. 12. 2011, s 11% úrokom zo sumy 5 430,45 eur od 01. 01. 2012 do 30. 06. 2012 a od 01. 07. 2012 do zaplatenia. Vo zvyšku žalobu zamietol a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi na účet zástupcu 1 425,15 eur náhrady trov konania.

2. Rozhodol tak s odôvodnením, že v bývalom areáli výrobného družstva Podtatran mali tak žalobca, ako aj žalovaný v minulosti uzavreté nájomné zmluvy a následne došlo k uzavretiu kúpnych zmlúv, kedy žalovaný kúpnu zmluvu s Podtatranom, v. d., Poprad, uzavrel 9. júna 1998. Predmet zmluvy bol špecifikovaný v článku I. Akým spôsobom sa podieľali uvedené spoločnosti na úhrade nákladov na vodné a stočné v minulosti, sa vyjadril vo svojej výpovedi svedok Ing. Kocurko. Keď výrobné družstvo

odpredalo všetky pozemky a budovy vo svojom areáli, žalobca uzavrel 22. novembra 2004 zmluvu s Podtatranskou vodárenskou spoločnosťou, a. s., o dodávke pitnej vody, odvádzaní odpadových vôd a odvádzaní zrážkových vôd. V konaní nebolo preukázané, že v čase, keď došlo k poruche, teda v roku 2006 mala spoločnosť J.K.PLUS, s. r. o., dohodu s vodárňami. Medzi účastníkmi konania bola 25. júna 2006 uzavretá dohoda o odbere vody a platení nákladov s úpravou vzájomných práv a povinností pri odbere vody. Dňa 3. októbra 2006 došlo k poškodeniu vodovodného potrubia, ktoré dal žalobca na vlastné náklady opraviť. Tieto náklady refakturoval žalovanému v zmysle uzavretej dohody a následne v priebehu konania žalobu rozšíril aj o náklady, ktoré zaplatil vodárenskej spoločnosti za odobratú vodu v čase poruchy. Za opravu vodovodného potrubia bola spoločnosti žalobcu od KRYPTON, s. r. o., vystavená faktúra na sumu 8 325,50 Sk (276,36 eur). Na žiadosť súdu sa vyjadrila aj Podtatranská vodárenská prevádzková spoločnosť, a. s. (PVPS, a. s.), kde uviedla, že odberateľ zodpovedá výlučne za technický stav vodovodnej prípojky a je povinný zabezpečiť jej opravu a údržbu. PVPS, a. s., zabezpečuje prevádzkovanie a správu verejných vodovodov po miesto napojenia vodovodných prípojok odberateľov na verejný vodovod. V inkriminovanom čase na verejnom vodovode nezaznamenali žiadnu prevádzkovú poruchu. PVPS, a. s., nezodpovedá za ďalšie nakladanie s dodanou pitnou vodou, ani za prípadné poruchy na vodovodnej prípojke patriacej odberateľovi. Z uvedeného dôvodu vystavili odberateľovi, t. j. žalobcovi faktúru č. 40622260 iba za dodávku pitnej vody v objeme 5393 m³ (172 635,50 Sk), a to za obdobie od 21. 08. 2006 do 06. 11. 2006. Stočné nebolo účtované, lebo nebola odvedená odpadová voda verejnou kanalizáciou. Na zaplatenie tejto sumy žalobca uzavrel s PVPS, a. s., dohodu č. 2007/P/00086 o uznaní záväzku a dohode o splátkach 14. februára 2007. Posledná splátka bola žalobcom uhradená 27. júla 2007.

3. Po čiastočnom späťvzátí žaloby predmetom konania zostalo zaplatenie istiny 5 806,81 eur. Ďalej uviedol, že žalobca uzavrel s PVPS, a. s., zmluvu o dodávke pitnej vody, nakoľko žalovaný nemal samostatnú prípojku, odoberal vodu priamo od žalobcu. Túto redistribúciu si žalobca so žalovaným ošetrili zmluvou o odbere vody a platení nákladov. Keď došlo k poškodeniu vodovodného potrubia, žalobca na vlastné náklady zabezpečil jeho opravu a nakoľko podľa potvrdenia žalobcu k poškodeniu došlo v časti napojenia žalovaného na vodovodnú prípojku, požaduje žalobca od žalovaného náhradu nákladov, ktoré vynaložil na opravu, ako aj odobratú vodu v čase, keď na potrubí došlo k poruche.

4. Podľa čl. III. Dohody o odbere vody platení nákladov odberateľ (J.K. PLUS, spol. s r. o.) udržiava svoju prípojku v stave spôsobilom na vlastné náklady a na vlastnú zodpovednosť. Odberateľ zodpovedá dodávateľovi (PAPYRUS POPRAD, s. r. o.) za všetky spôsobené škody (napríklad únik vody na prípojke a pod.). Odberateľ sa zaväzuje podieľať sa na všetkých nákladoch súvisiacich s údržbou a opravami vodovodného potrubia, ktoré budú vyvolané prevádzkovou potrebou a ktoré bude musieť dodávateľ realizovať.

5. Ďalej súd uviedol, že žalovaný sa bránil tým, že k poruche malo dôjsť mimo pozemku patriacemu žalovanému, že na tomto území sa vykonávali viaceré stavebné práce a že nemôže niesť zodpovednosť za poruchu, ktorá mohla vzniknúť aj v dôsledku pohybu ťažkých mechanizmov na susednom pozemku, cez ktorý prechádza spoločná vodovodná prípojka. Žalobca naopak trval na tom, že k poruche došlo v mieste, kde je odbočka prípojky, ktorá vedie pre žalovaného. K termínu „svoja prípojka“, uvedený v dohode a ktorý si účastníci presne nevysvetlili, treba podľa názoru súdu myslieť celú prípojku od kanalizačnej šachty až po ústie, ktorou žalovaný odoberal vodu, teda táto sa neviaže len na vlastníctvo k pozemkom. Existoval jasný úmysel žalovaného odoberať vodu a túto možnosť mu zabezpečovala prípojka, vedúca od hlavnej kanalizačnej šachty až k nemu a nielen časť prípojky, ktorá sa nachádza na pozemku žalovaného. Súd ustálil, že k poruche došlo práve na časti prípojky, ktorá nebola kovová ale umelohmotná. A ktorá viedla do priestorov žalovaného a nie žalobcu. Po podaní žaloby nebolo možné s určitosťou povedať a ustáliť, v ktorom mieste došlo k poruche a táto skutočnosť je podstatná pre posúdenie, či za spôsobenú škodu zodpovedá žalobca alebo žalovaný. Podľa názoru súdu je právne irelevantné vlastníctvo k pozemku, cez ktorý prechádzala vodovodná prípojka a ustálil, že od hlavnej šachty viedla len jedna prípojka k žalobcovi, z ktorej sa napájala ďalšia prípojka k žalovanému, a to jedna vedúca k hydrantu a druhá k sociálnym zariadeniam, ktoré boli v minulosti v unimobunkách. Súd dospel k záveru, že za škodu zodpovedá žalovaný, lebo k poruche došlo v tej časti, ktorú mal povinnosť

udržiavať v stave spôsobilom na vlastné náklady, kedy podľa dohody mal v zmysle citovaného článku zmluvy zodpovednosť aj za spôsobenú škodu, pričom práve únik vody na prípojke bol v tomto článku aj výslovne uvedený ako možná škoda. Súd preto zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi náklady, ktoré vynaložil v súvislosti s opravou, teda sumu 276,34 eur, ktorú zaplatil KRYPTON, s. r. o., 15. februára 2007.

6. Rozšírenie žaloby na sumu 5 730,45 eur nezodpovedalo sume za vodu, ktorá v dôsledku poruchy odtiekla, a to z dôvodu, že k poruche došlo 3. októbra 2006, od tohto dňa do 6. novembra 2006, kedy má spoločnosť PVPS, a. s., zúčtovacie obdobie, prešiel jeden mesiac, preto časť vody síce vytekla v dôsledku poruchy, ale časť vody musela byť aj spotrebovaná. Preto žalobca čiastočne vzal žalobu späť, a to o sumu 200,-- eur s prísl., ktorá suma zodpovedá sume za spotrebovanú vodu. Obranu žalovaného, že za škodu nezodpovedá, lebo KRYPTON, s. r. o., na tom mieste pracoval s ťažkými mechanizmami, nevyhovelo s tým, že porušenie zodpovednosti by v tomto prípade nebolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť tak, ako to má na mysli ust. § 373 Obchodného zákonníka. Žalovaný mal povinnosť zabezpečiť a udržiavať svoju prípojku v stave spôsobilom na prevádzkovanie na vlastnú zodpovednosť, teda ak mal vedomosť o tom, žeby hrozil vznik škodovej udalosti, resp., že tá už nastala, mal na vlastné náklady zabezpečiť, aby nedošlo k vzniku škody, prípadne aby jej následky boli čo najviac minimalizované. Ak je žalovaný presvedčený, že škoda bola spôsobená ťažkými mechanizmami spoločnosti KRYPTON, s. r. o., má možnosť vymáhať si škodu následne podaním žaloby.

7. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalovaný. Odvolanie prejednal Krajský súd v Prešove ako súd odvolací a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie rozhodol rozsudkom z 28. novembra 2018. č. k. 3Cob/29/2013-142 tak, že v napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 1 626,99 eur za právne zastúpenie a 348,50 eur za zaplatený súdny poplatok.

8. Na dovolanie žalovaného proti rozsudku odvolacieho súdu vec prejednal Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací a rozhodol uznesením z 28. mája 2015, č. k. 5Obdo/13/2014-164 tak, že rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. Krajský súd v Prešove opäť vec prejednal a rozhodol rozsudkom z 29. júna 2016, č. k.3Cob 65/2015-210 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil a žalobu zamietol. Žalovanému náhradu trov celého konania nepriznal.

10. Rozhodol tak s odôvodnením, že v zmysle intencií dovolacieho súdu doplnil dokazovanie prečítaním zmluvy o dodávke pitnej vody a odvádzania odpadových vôd, uzavretou medzi Podtatranskou vodárenskou spoločnosťou, a. s., Poprad a žalobcom, z ktorej z článku V. bodu 4 vyplýva, že bez súhlasu dodávateľa nesmie odberateľ umožniť odber pitnej vody a vypúšťanie odpadových vôd inej fyzickej či právnickej osobe. Ďalej poukázal na ust. § 26 ods. 2 zákona č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, podľa ktorého odberateľ nesmie bez súhlasu vlastníka verejného vodovodu využívať dodanú vodu z verejného vodovodu na iný ako zmluvne dohodnutý účel, ani odovzdávať vodu ďalšiemu odberateľovi. Žalobca so žalovaným uzavreli 25. júna 2006 dohodu o odbere vody a platení nákladov, predmetom ktorej bola úprava vzájomných práv a povinností pri odbere vody do prevádzkových priestorov obidvoch účastníkov, nachádzajúcich sa v Poprade na Partizánskej ul., podmienky platenia za odber vody, za stočné a znášanie prevádzkových a udržiavacích nákladov vodovodného rozvodu. V dohode sa ďalej konštatovalo, že žalobca je zmluvným odberateľom vody od Podtatranskej vodárenskej spoločnosti, a. s., Poprad, na základe zmluvy č. 226/04PO/043/3916, odber je meraný vodomermom 08377793-01 s tým, že účastník tejto dohody, a to žalovaný odoberá vodu vodovodnou prípojkou priamo od spoločnosti žalobcu, t. j. bez zmluvného vzťahu s podtatranskou vodárenskou spoločnosťou, a. s. Žalobca tvrdil, že Podtatranská vodárenská spoločnosť, a. s., mala vedomosť o technických záležitostiach vodovodnej prípojky a že žalovaný odoberá vodu od žalobcu, preto odvolací súd urobil dotaz na túto spoločnosť, súčasne vo fotokópii jej zaslal zmluvu o dodávke a dohodu o odbere vody medzi účastníkmi. Podtatranská vodárenská spoločnosť oznámila súdu, že neeviduje písomný ani konkludentný súhlas pre žiadnu zo zúčastnených strán na odber vody presne v

súlade s článkom V. štvrtej vety záverečných ustanovení zmluvy č. 226/04PO/043/3916, z 22. 11. 2004. Z uvedeného odvolací súd uzavrel, že žalobca porušil povinnosť, ktorá je výslovne uvedená v článku V. bode 4 zmluvy o dodávke vody a odvádzaní odpadových vôd. Z porušenia zákona nemôže žalobca odvodzovať svoje právo na náhradu škody. Žalobca porušil ust. § 26 ods. 2 zákona č. 442/2002 Z. z., keď v rozpore s týmto ustanovením, bez súhlasu vlastníka verejného vodovodu využíval dodanú vodu z verejného vodovodu na iný, ako zmluvne dohodnutý účel a odvádzal vodu ďalšiemu odberateľovi. Z uvedených dôvodov zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti tak, že žalobu zamietol.

11. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalobca. Žiadal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zmeniť a potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie.

12. V dovolaní uviedol, že odvolací súd pri riešení právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie, sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Tvrdí, že odvolací súd preskúmal rozhodnutie nad rozsah odvolania, keď skúmal, či bol daný súhlas dodávateľa vody s odberom vody zo strany žalovaného. Žalobca opätovne zdôrazňuje, že mal zmluvný vzťah s Podtatranskou vodárenskou spoločnosťou, a. s., na dodávku pitnej vody a odvádzanie odpadových vôd. Žalovaný takýto zmluvný vzťah nemal, preto dodávka vody pre jeho potreby bola riešená prípojkou, ktorá technicky nadväzovala na prípojku žalobcu. Účastníci si vzťah upravili dohodou uzavretou 25. júna 2006, ktorá dohoda nebola nikdy zo strany žalovaného spochybnená. V dohode sa žalovaný zaviazal udržiavať prípojku na vlastné náklady a na vlastnú zodpovednosť. Uvedený zmluvný vzťah je potrebné subsumovať pod Obchodný zákonník, pretože zmluvné strany sú podnikatelia a v dohode si svoj zmluvný vzťah neupravili osobitne podľa OZ. Ďalej namietal, že odvolací súd sa dostatočným spôsobom neoboznámil so skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie. Súd prvej inštancie v rámci dokazovania sa zaoberal aj okolnosťami, ktoré predchádzali uzavretiu zmluvy o dodávke pitnej vody a odvádzaní odpadových vôd medzi žalobcom a Podtatranskou vodárenskou spoločnosťou, a. s. Tak žalobca, ako aj žalovaný, mali a aj v súčasnosti majú svoje prevádzky v areáli bývalého výrobného družstva PODTATRAN, ktorý bol predtým, ako začal postupne predávať nehnuteľnosti, nachádzajúce sa v jeho areáli na ul. Partizánska, jediným odberateľom vody a produkujúcim odpadové vody. Tomu zodpovedalo aj technické rozmiestnenie prípojok vody.

13. Ďalej uviedol, že dovolacím dôvodom je aj vyriešenie právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu nebola vyriešená. Poukázal na ustanovenia § 4 ods. 3, § 28 ods. 1, ods. 3, ods. 4, § 17 ods. 3 a § 18 ods. 3 zákona č. 442/2002 Z. z. Žalobca a žalovaný, ako subjekty obchodného práva - podnikatelia, si tento vzťah upravili osobitnou zmluvou, kde sa dohodli, ako bude participovať na odbere vody a platení žalovaný a tiež ako sa bude podieľať na údržbe časti vodovodnej prípojky, cez ktorú bola dodávaná voda do jeho prevádzky a tiež sa dohodli na zodpovednostnom vzťahu žalovaného pre prípad nesplnenia jeho povinnosti. Podotkol, že zodpovednosť za škodu podľa Obch. zák. je objektívnou zodpovednosťou, preto pre vznik zodpovednosti sa nevyžaduje zavinenie. Podľa názoru dovolateľa rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

14. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie žalobcu zamietnuť ako nedôvodné. Podľa názoru žalovaného odvolací súd sa v žiadnom prípade neodklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Odvolací súd v súlade so zrušujúcim rozhodnutím Najvyššieho súdu SR a jeho záverov doplnil dokazovanie na preukázanie splnenia povinností dovolateľa v zmysle zákona č. 442/2002 Z. z. a bolo preukázané, že žalobca uzavrel zmluvu s ďalším odberateľom bez súhlasu vlastníka verejného vodovodu, preto je potrebné takúto zmluvu považovať od počiatku za absolútne neplatnú pre rozpor so zákonom. Účastníci si mohli upraviť svoj vzťah na dodávku vody konečnému spotrebiteľovi vody, avšak len po predchádzajúcom súhlase vlastníka verejného vodovodu, pretože v zmysle ustanovenie § 28 ods. 1 zákona č. 442/2002 Z. z. len v tom prípade, ak by mal žalobca súhlas vlastníka verejného vodovodu na odovzdávanie vody ďalšiemu spotrebiteľovi. Tento súhlas v prejednávanej veci však absentuje a nie je možné to právne žiadnym spôsobom zhojiť.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový

poriadok, ďalej len C. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania s vysokoškolským právnickým vzdelaním (§ 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) skúmal, či napadnuté rozhodnutie, proti ktorému je podané dovolanie, je rozhodnutím, proti ktorému je takýto mimoriadny opravný prostriedok prípustný.

16. Dovoláním je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v časti o zaplatenie 5 806,81 eur s prísl. Podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej upravujú ustanovenia § 420 C. s. p. a § 421 C. s. p.

17. V zmysle ustanovenia § 420 C. s. p. možno podať dovolanie vtedy, ak rozhodnutie trpí niektorou z väd zmätočnosti uvedené pod písm. a/ až f/. Ide o prípady : nedostatok právomoci súdu, nedostatok procesnej spôsobilosti, nedostatok spôsobilosti samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu, prekážka litispendencie alebo res iudicata, vo veci rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávne obsadený súd a porušenie práva na spravodlivý proces.

18. Dovolací súd už neskúma ex offio, či odvolacie konanie netrpí uvedenými dôvodmi zmätočnosti. Dovolací súd je podľa § 440 C. s. p. viazaný dovolacími dôvodmi, čo súvisí s dôsledným zachovávaním dispozičného princípu a princípu právnej istoty, ako aj procesnej zodpovednosti strán za ochranu svojich práv.

19. Žalovaný neuplatnil dovolací dôvod vymedzený v § 420 C. s. p. Vzhľadom na uvedené dovolací súd viazaný vymedzeným dôvodom (§ 440 C. s. p.), pre ktoré dovolateľ považuje rozhodnutie odvolacieho súdu za nesprávne, obmedzil sa len na preskúmanie napadnutého rozhodnutia z hľadiska uvedeného dovolacieho dôvodu.

20. V zmysle ustanovenia § 421 C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

21. Dovolacie dôvody uvedené v § 421 C. s. p. dovolateľ vo svojom dovolaní vymedzil ustanovením § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ C. s. p. Povinnosťou dovolateľa v prípade, ak prípustnosť dovolania vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. je vymedziť právnu otázku a vysvetliť, prečo z jeho pohľadu odvolací súd vyslovil nesprávny právny názor na jej riešenie. Súčasne musí jednoznačne uviesť, v čom vidí prípustnosť dovolania, t. j., ktorý z dôvodov uvedených v § 421 ods. 1 C. s. p. zakladá jeho prípustnosť, pričom nie je postačujúce len odkázať na niektoré z ustanovení, ale musí uviesť, ktorý konkrétny dôvod je daný a z akých dôvodov. Ak dovolanie vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., musí dovolateľ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil dovolací súd a zároveň vysvetliť, s riešením konkrétneho judikátu alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu a uviesť, ako mala byť táto otázka riešená. Ak dovolateľ je toho názoru, že odvolací súd v napadnutom rozhodnutí nesprávne riešil právnu otázku, ktorá v rozhodovacej praxi nebola riešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.), musí byť z dovolania zrejmé, ktorá právna otázka doposiaľ dovolacím súdom nebola riešená.

22. V prejednávanej veci dovolateľ namietal neprávne právne posúdenie veci, ktorým sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu a absenciu uvedenia dôkazov, na základe ktorých odvolací súd dospel k takémuto záveru. Z obsahu dovolania nemožno vyvodiť, v akom smere sa riešenie právnej otázky neplatnosti dohody o odbere vody, uzavretej medzi účastníkmi 25. júna 2006 odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu a ani to, že dovolacím súdom bola táto otázka vyriešená. Dovolací súd v tejto časti považuje dovolanie žalobcu za neúplné, nakoľko dovolací dôvod žalobca nevymedzil tak, ako to predpokladá ustanovenie § 432 ods. 2 C. s. p. Okrem uvedeného

považuje dovolací súd za potrebné uviesť, že odvolací súd potom, ako vec opätovne prejednal, odstránil procesné pochybenia, vytýkané mu dovolacím súdom v zrušujúcom rozhodnutí a rozhodol v súlade s vtedy platným procesným predpisom, a to Občianskym súdnym poriadkom. Napadnutý rozsudok odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. a aj s požiadavkou preskúmateľnosti. Jasne a logickým spôsobom vysvetlil, aké skutkové okolnosti považoval za podstatné a aké vyvodil právne závery. Súd nie je povinný sa v odôvodnení rozhodnutia zaoberať všetkými skutočnosťami tvrdenými účastníkmi konania. Rozhodnutie súdu nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia (§ 157 ods. 2 O. s. p.) a účastníkovi musí dať odpoveď na zásadné otázky a námietky spochybňujúce závery ním namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach.

23. Žalobca dovolacie dôvody vymedzil nielen v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/, ale aj v zmysle písm. b/ C. s. p., ktoré dôvody, podľa názoru dovolacieho súdu, sa vzájomne vylučujú. Skutočnosť, že k určitej právnej otázke existuje ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu a odvolací súd sa od nej odklonil (písm. a/), logicky vylučuje, aby táto otázka ešte nebola predmetom dovolacieho prieskumu (písm. b/). Z uvedeného dôvodu je dôvodné odmietnutie dovolania z dôvodu podľa § 447 písm. f/ C. s. p., nakoľko dovolanie neobsahuje vymedzenie dovolacieho dôvodu tak, ako to predpokladá zákon, čo zakladá aj zmätočnosť podaného dovolania.

24. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dovolací súd dospel k záveru, že uznesenie odvolacieho súdu netrpí zmätočnosťou uvedenou v § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ C. s. p., preto dovolanie žalovaného odmietol, ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

25. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovanému rozhodne súd prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 C. s. p.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerov hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.